

Čís. 3704.

Podle § 477 čís. 5 c. ř. s. je přípustno, by vedení rozepře bylo dodatečně schváleno. Tohoto předpisu lze použít obdobně i v trestním řízení, alespoň tehda, bylo-li podle stanov potřebné schválení vykázáno až do vynesení rozsudku.

Pokud jest k obžalobě pro urážku na cti oprávněno společenstvo pekařů i jeho členové, byli-li v článku viněni z lichvy při prodeji pečiva; důkaz pravdy.

Vyznačen-li osobní směr pozastaveného projevu jen vyzdvižením příslušnosti napadených osob k určitému okruhu právních podmětů, může se obsah projevu týkat v očích třetích osob každého a je k obžalobě na obhájení své cti oprávněn každý, ohledně něhož příslušnost k dotyčnému okruhu představuje znamení naň připadající ve smyslu §§ 488, 491 tr. zák.

Obvinění pro přečin § 1 zákona čís. 124/1924 sb. z. a n. opravňuje kmetský soud, by bez dalšího návrhu soukromého obžalobce a bez porušení zásady § 262, 263 a 267 tr. ř. odsoudil obžalovaného pro přestupek § 6 zákona čís. 124/24 sb. z. a n., nestačily-li výsledky hlavního přelíčení k výroku o vině pro přečin, ale splněna-li skutková podstata onoho přestupku.

(Rozh. ze dne 12. prosince 1929, Zm II 59/29.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu ve Znojmě ze dne 11. prosince 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem podle § 6 zákona ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek v celém jeho rozsahu a vrátil věc krajskému soudu ve Znojmě, by ji znovu projednal a rozhodl v mezích daných tím, že se soukromí obžalobcové spokojili odsouzením obžalovaného pro onen přestupek (§ 28, odst. 2 zák. čís. 124/24).

D ů v o d y:

Zmateční stížnost napadá rozsudek číselně z důvodů zmatečnosti podle § 281 čís. 4, 9 písm. b) a c) a 11, věcně i z důvodů čís. 5, 8 a 9 písm. a) tr. ř. Není především provedena po zákonu, pokud uplatňuje důvod zmatečnosti podle čís. 11., protože sama netvrdí, že se soud kmetský, uvažuje o podmíněném odkladu výkonu trestu, prohřešil proti některému z oněch ustanovení, ve kterých zákon o podmíněném odsouzení nezustavuje řešení otázky pro souzený případ soudcovskému uvážení, nýbrž vytyčuje mu nepřekročitelné meze. Neodůvodněná je zmateční stížnost, pokud napadá výrok, jímž kmetský soud uznal aktivní žalobní legitimaci i Odborového společenstva pekařů v J. i sedmi soukromých obžalobců a pokud rozsudku vytýká překročení obžaloby. Zmateční stížnost poukazuje k tomu, že podle § 33 stanov odborového spo-

lečenstva pekařů pro politický okres j-ský a město J. je k zahájení soudní rozepře zapotřebí zvláštního schválení valné hromady společenstva a že podle výpisu z knihy protokolů společenstva teprve dne 7. října 1928 bylo schváleno usnesení rozšířeného výboru společenstva z 28. prosince 1927, by stíhán byl soudně redaktor D. L. pro urážku na cti tiskem členů společenstva. Stížnost z toho dovozuje, že v době trestního návrhu (18. ledna 1928) bylo tu jen nepostačující usnesení výborové schůze. Tomuto názoru však nelze přisvědčiti. Lze-li vůbec hleděti k ustanovení § 33 stanov jakožto k omezení představenstva v zahajování rozepří i povahy nikoli majetkové (opaku by nasvědčoval nejen nadpis §, nýbrž i jeho ostatní doslov), jest uznati i důsledky posledního odstavce téhož §, podle něhož je starostovi vyhrazeno opatřiti si schválení k zahájení rozepře při nejbližší příští hromadě společenstva. Nejvyšší soud ve své judikatuře k § 477 čís. 5 c. ř. s. důsledně uznává za přípustné, by vedení rozepře bylo dodatečně schváleno, jak zákon ten sám stanoví pro případy potřeby zákonného zastoupení. Není příčiny, proč by se tohoto předpisu nemělo užiti obdobně i v řízení trestním, alespoň tehda, bylo-li podle stanov potřebné schválení vykázáno až do vynesení rozsudku.

I otázka žalobní legitimace osobně vystupujících sedmi soukromých obžalobců — podle trestního návrhu vesměs pekařů v J. a členů představenstva společenstva — byla soudem kmetským rozřešena bezvadně a ve shodě s judikaturou zrušovacího soudu, jenž se již opětovně vyslovil v ten smysl, že, vyznačen-li osobní směr pozastaveného projevu jen vyzdvížením příslušnosti napadených osob k určitému okruhu právních podmětů, může se obsah projevu týkati v očích třetích osob každého a je tedy k žalobě na obhájení své cti oprávněn každý, ohledně něhož příslušnost k dotyčnému okruhu představuje znamení naň připadající ve smyslu §§ 488, 491 tr. zák. (srovnej zejména rozhodnutí sb. tr. čís. 2713, 2884, 3100, 3105, 3116). — V III. oddíle zmateční stížnosti dovoláváno se číselně důvodu zmatečnosti podle § 281 čís. 9 písm. c) tr. ř., ale věcný obsah vývodů těch směřuje jen k uplatňování důvodu zmatečnosti podle čís. 8 téhož §. Tu stačí poukázati na rozhodnutí zrušovacího soudu sb. tr. čís. 2203, 2678, 3066, 3098, kde dovedeno, že obvinění pro přečin § 1 zákona čís. 124 sb. z. a n. z roku 1924 opravňuje kmetský soud, by bez dalšího návrhu soukromého obžalobce a bez porušení zásady §§ 262, 263 a 267 tr. ř. odsoudil obžalovaného pro přestupek § 6 zákona čís. 124/24, nestačily-li výsledky hlavního přelíčení k výroku o vině pro přečin, ale splněna-li skutková podstata onoho přestupku.

Čís. 3705.

I když není předpisu, který by přímo a výslovně nařizoval jezdit po levé straně, vychází z předpisů silničních řádů o předjíždění a vyhýbání (pro Čechy) najevo, že jedoucí má se vždy, zejména pak, vidí-li před sebou překážku, držeti v levo; ze stálého dlouholetého šetření těchto předpisů vyvinula se jako pravidlo všeobecně uznávané i fakticky zachovávané zvyklost, že se na silnicích jezdí po levé straně.